

— 13 —

Vid dina blickars glöd;
Likt rosig morgon strålar,
Ditt öga Himlen målar
För ung och gammal, purpurrod.

Så kom oss än till möte
Och slut oss i ditt sköte,
Du gyllne blomsterring!
Låt, arm i arm, oss vandra
På rosor med hvarandra
Änna en stund din lustgård kring.

Dess blomsterskara vinkar
Och morgonstjernen blinkar
Från purprad Himmel ner!
Skön står din valfartsbana,
Hvart dina blickar spana
En hoppets blomma mot dig ler.

Kom! till vårt bröst dig luta,
Oss lät i samdrägt njuta
Den dag, som ej är lång!
Snabbt löpa Solens fålar
Och snart, vid Månens strålar,
Hörs Edens foglars aftonsång.

Se, utanför, på stubben
Der sitter trötta gubben
Och lyss hvad klockan slår!
Kom! öppna honom grinden,
Och, lätt som vestanvinden,
Han störtar in — trots gilt och år.

Ja, alla fjettrar lossas
Och alla krämpor krossas;
De tindra Himlens bloss!
Och hjertats pulsar svalla
Och Edens harpor skalla,
Då ynglings-famnen trycker oss.

Den våg, J går att plöja,
Snart höljs af nattens slöja,
Se Dagen tyst går ner!
Så är i nedergången
Den skald, som sjöng Er sången
Och Eder om en solblick ber!